

16 Ιανουαρίου, 1995

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝ-
ΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ/στές]

ΜΑΡΙΝΑ ΤΣΑΓΓΑΡΙΔΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ,

Εφεσείουσες-Αιτήτριες,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ (ΑΡ.1),

Εφεσιβλήτων-Καθ' ων η Αίτηση.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1218)

---

*Αναθεωρητική έφεση — Αίτηση για τροποποίηση της ειδοποίησης έφε-
σης — Εφαρμοστές αρχές — Διακριτική ευχέρεια.*

5 *Αναθεωρητική έφεση — Αντικείμενο της αναθεωρητικής έφεσης συνε-
χίζει να είναι η νομιμότητα της διοικητικής πράξης ή απόφασης —
Η φύση της αναθεωρητικής έφεσης διαφέρει από τη φύση της έφε-
σης σε αστικές υποθέσεις.*

10 *Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Έφεση Αναθεωρητικής Δικαιοδοσίας
από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου με βάση το Άρθρο
11(2) του περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλοι Διατάξεις)
Νόμου του 1964, (Αρ. 33/64) — Διέπεται δικονομικά από τις γενι-
κές αρχές του Διοικητικού Δικαίου και από τον περί Εφέσεων
(Αναθεωρητική Δικαιοδοσία) Διαδικαστικόν Κανονισμόν του
Ανωτάτου Δικαστηρίου του 1964.*

15 *Με την προσφυγή τους - η οποία απορρίφθηκε - οι εφεσείουσες
ζητούσαν την ακύρωση του διορισμού των ενδιαφερομένων μερών
στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Προδημοτικής Εκπαίδευσης.
Ο λόγος ακύρωσης - λόγος αρ.4 - που προβλήθηκε στην πρωτόδικη
διαδικασία ήταν ότι "εσφαλμένα η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπη-
ρεσίας (Ε.Ε.Υ.) θεώρησε ότι μπορούσε να αγνοηθεί αναγνωρισμένη
20 προύπηρεσία των αιτητών σε θέση Πρώτου διορισμού και προαγω-
γής".*

Με την αίτηση για τροποποίηση των λόγων της έφεσης ο λόγος

αρ.4 υποδιαιρέθηκε σε στοιχεία “α” και “β”. Στο στοιχείο “α” αναφερόταν ότι η Ε.Ε.Υ. ενήργησε χωρίς εκ του Νόμου εξουσία και/ή κατά παράβαση της αρμοδιότητας της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της Νομολογίας.

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου απέρριψε την αίτηση για τροποποίηση αναφορικά με το στοιχείο “α” για τους πιο κάτω λόγους:

1. Ο λόγος έφεσης και το αιτιολογικό που ζητείται στην τροποποίηση 4 “α” είναι λόγος ακυρώσεως που δεν προβλήθηκε στην πρωτόδικη διαδικασία και επεκτείνει σε ανεπίτρεπτη έκταση τη βάση της προσβολής της νομιμότητας, τόσο της κρινόμενης διοικητικής πράξης, όσο και της πρωτόδικης απόφασης. 10
2. Η φύση της αναθεωρητικής έφεσης είναι διαφορετική από τη φύση της έφεσης σε αστικές υποθέσεις, λόγω της διαφοράς μεταξύ των δύο διαδικασιών. 15
3. Αντικείμενο της αναθεωρητικής έφεσης συνεχίζει να είναι η νομιμότητα της διοικητικής πράξης ή απόφασης. Η επανεξέταση όμως της νομιμότητας της πράξης ή απόφασης γίνεται πάνω στα θέματα που εγέρθηκαν πρωτόδικα στην προσφυγή και σε όση έκταση οι διάδικοι έχουν περιορίσει τους λόγους στην έφεση ή στην αντέφεση και σε θέματα δημόσιας τάξης που εξετάζονται αυτεπάγγελτα από το Δικαστήριο. 20
4. Το Ανώτατο Δικαστήριο έχει διακριτική εξουσία να διατάξει τροποποίηση των λόγων έφεσης, η οποία ασκείται δικαστικά με φειδώ. 25

Εκδίδεται Διαταγή για τροποποίηση όπως το αιτητικό 4 “β” και απορρίπτεται η αίτηση αναφορικά με το στοιχείο “α”. 30

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Republic (Council of Ministers) v. Vassiliades, (1967) 3 C.L.R. 82·

Republic (Public Service Commission) v. Georghiades, (1972) 3 C.L.R. 594·

Othonos & Another v. The Republic of Cyprus. Απόφαση ημερ. 19.4.1989.

Κυπριακή Δημοκρατία ν. Χατζηπαντελή. Απόφαση ημερ. 25.4.1989.

5 *Τριανταφυλλίδης & Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας & Άλλων, (1993) 3 Α.Α.Δ. 429.*

Κυπριανού ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, (1993) 3 Α.Α.Δ. 510.

Σαββίδης & Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, (1993) 3 Α.Α.Δ. 249.

Αίτηση.

10 Αίτηση σε αναθεωρητική έφεση με την οποία οι εφεσείουσες - αιτήτριες ζητούν τροποποίηση των λόγων εφέσεως.

Α.Σ. Αγγελίδης, για τις εφεσείουσες.

Ε. Λοιζίδου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

15 Δ.Γ. ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η έφεση αυτή στρέφεται εναντίον Απόφασης Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου, που, στην άσκηση πρωτοβάθμιας Αναθεωρητικής Δικαιοδοσίας, απέρριψε την προσφυγή των εφεσειουσών, με
20 την οποία ζητούσαν την ακύρωση του διορισμού των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Προδημοτικής Εκπαίδευσης.

Ο λόγος εφέσεως αρ. 4, όπως είναι διατυπωμένος στην Ειδοποίηση Εφέσεως, έχει:-

25 “4. Εσφαλμένα θεώρησε ότι μπορούσε να αγνοηθεί αναγνωρισμένη προϋπηρεσία των αιτητών σε θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής.”

Στις 10 Νοεμβρίου, 1994, καταχωρίστηκε η παρούσα αίτηση, με την οποία οι εφεσείουσες ζητούν:-

30 “Β. Άδεια και/ή διαταγή του Δικαστηρίου όπως επιτραπεί η τροποποίηση του λόγου 4 της με τον πιο πάνω αριθμό

και τίτλο έφεσης ως εξής:

‘4. Εσφαλμένα θεώρησε ότι μπορούσε να αγνοηθεί αναγνωρισμένη προϋπηρεσία των αιτητών σε θέση Πρώτου διορισμού και προαγωγής, για τους εξής λόγους:

α. Η Ε.Ε.Υ. όπως αποφάσισε στις σελ. 20 και 21 των πρακτικών της έφεσης, ενήργησε χωρίς εκ του Νόμου εξουσία και/ή κατά παράβαση της αρμοδιότητας της Συμβουλευτικής και της Νομολογίας. 5

Συγκεκριμένα η Ε.Ε.Υ. δεν μπορούσε να τροποποιήσει με απόφασή της τις μονάδες που κατά Νόμο υπολόγισε η Συμβουλευτική Επιτροπή στα πλαίσια του άρθρου 35B για τους υποψηφίους. 10

Η Ε.Ε.Υ. όφειλε να αναπέμψει το θέμα στο κατά Νόμο αρμόδιο όργανο που θα έπρεπε να εξετάσει το θέμα μετά τη γνωμάτευση των σελ. 40-41 των πρακτικών. 15

Η επέμβαση της Ε.Ε.Υ. εκτός του ότι έγινε χωρίς αρμοδιότητα και/ή εξουσία κατά το Νόμο ήταν ενέργεια αντιφατική προς προηγηθείσα απόφαση της ίδιας της Ε.Ε.Υ. αναφορικά με τις εφεσείουσες και ήταν διάκριση αντίθετη και προς το Σύνταγμα (άρθρ. 28). 20

β. Η ερμηνεία η οποία δόθηκε με τη γνωμάτευση (σελ. 40-41) και που υιοθετήθηκε από την Ε.Ε.Υ. σε σχέση προς τις μονάδες προϋπηρεσίας σε συνδυασμό με το Σχέδιο Υπηρεσίας και ειδικά για το ότι ο υποψήφιος έπρεπε να κατέχει, στη συγκεκριμένη υπό εξέταση υπόθεση, θέση στην υπηρεσία και άρα εφαρμόζετο ανάλογα το άρθρο 35B (4)(γ) του Νόμου είναι ερμηνεία αντίθετη στο Νόμο, πεπλανημένη και εισάγει αντισυνταγματική διάκριση.” 25

Η δικηγόρος των εφεσιβλήτων συγκατατέθηκε στην έκδοση διαταγής όπως το 4.β, αλλά έφερε ένσταση για την επιδιωκόμενη τροποποίηση όπως το 4.α, γιατί:- 30

“(ι) προστίθεται ένας εντελώς νέος λόγος εφέσεως ο οποίος ουδόλως προκύπτει από το λεκτικό του λόγου εφέσεως 4, και

(ιι) εγείρεται ένα επιχείρημα το οποίο δεν ηγέρθηκε ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου.”

5 Η άσκηση της Αναθεωρητικής Δικαιοδοσίας σε έφεση από την Ολομέλεια, με βάση το Άρθρο 11(2) του περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλαι Διατάξεις) Νόμου του 1964, (Αρ. 33/64), (ο “Νόμος”), δικονομικά διέπεται από τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου και από τον περί Εφέσεων (Αναθεωρητική Δικαιοδοσία) Διαδικαστικόν Κανονισμόν του Ανωτάτου Δικαστηρίου του 1964, που εκδόθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο και δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας Αρ. 368, ημερομηνίας 19 Νοεμβρίου, 1964, Παράρτημα Δεύτερον, Αρ. 2, σελ. 3. Ο Κανονισμός 3 προβλέπει:-

15 “3. Αι πρόνοιαι της Διατάξεως 35 του περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικού Κανονισμού αι αναφερόμεναι εις εφέσεις θα εφαρμόζωνται, τηρουμένων των αναλογιών, εις εφέσεις εξ αποφάσεως Δικαστού ή Δικαστών ενασκούντων αναθεωρητικήν δικαιοδοσίαν δυνάμει της παραγράφου (2) του άρθρου 11 του Νόμου.”

20 Το σχετικό μέρος της Δ.35, θ.4, που αναφέρεται στον Κανονισμό (3) και διέπει τους λόγους εφέσεως και τροποποίησής τους, έχει:-

25 “The notice shall also state all the grounds of appeal and set forth fully the reasons relied upon for the grounds stated. Any notice of appeal may be amended at any time as the Court of Appeal may think fit.”

30 (“Η ειδοποίηση πρέπει επίσης να αναφέρει όλους τους λόγους εφέσεως και να εκθέτει πλήρως τις αιτίες στις οποίες στηρίζεται για τους προβαλλόμενους λόγους. Οποιαδήποτε ειδοποίηση εφέσεως μπορεί να τροποποιηθεί σε οποιοδήποτε χρόνο όπως το Εφετείο κρίνει σκόπιμο.”)

Η φύση της αναθεωρητικής έφεσης είναι διαφορετική από τη φύση της έφεσης σε αστικές υποθέσεις, λόγω της διαφοράς μεταξύ των δύο δικαιοδοσιών - (βλ. **Republic (Council of Ministers) v. Christakis Vassiliades** (1967) 3 C.L.R. 82).

35 Το αντικείμενο της αναθεωρητικής έφεσης συνεχίζει να είναι η νομιμότητα της διοικητικής πράξης ή απόφασης. Η επανεξέταση, όμως, της νομιμότητας της πράξης ή απόφασης γίνεται πάνω στα

θέματα που ηγέρθησαν πρωτόδικα στην προσφυγή και σε όση έκταση οι διάδικοι έχουν περιορίσει τους λόγους στην έφεση ή στην αντέφεση και σε θέματα δημόσιας τάξης που το Δικαστήριο μπορεί να εξετάσει αυτεπάγγελτα (βλ., μεταξύ άλλων, **Republic, (Public Service Commission) v. Lefkos Georghiades** (1972) 3 C.L.R. 594· 5
Stavros Othonos and Another v. The Republic of Cyprus, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 720, (Απόφαση δόθηκε στις 19 Απριλίου, 1989, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)· **Κυπριακή Δημοκρατία ν. Παντελή Κατζηπαντελή**, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 827, (Απόφαση δόθηκε στις 25 Απριλίου, 1989, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)· **Κυριάκος Τριανταφυλλίδης και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας και Άλλων** (1993) 3 Α.Α.Δ. 429. 10

Με την έφεση δεν μπορεί να τεθούν λόγοι για ακύρωση της επίδικης διοικητικής απόφασης άλλοι από εκείνους οι οποίοι προβλήθηκαν στην προσφυγή ή έστω αποτέλεσαν τα επίδικα θέματα κατά την ακρόαση της προσφυγής - (βλ. **Ευτυχία Κύπρου Κυπριανού ν. Της Κυπριακής Δημοκρατίας** (1993) 3 Α.Α.Δ. 510. 15

Η εξουσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου για τροποποίηση των λόγων εφέσεως δεν είναι απόλυτη. Είναι διακριτική εξουσία, η οποία ασκείται δικαστικά με φειδώ. Τροποποίηση η οποία επεκτείνει σε μεγάλη έκταση τη βάση της προσβολής της πρωτόδικης απόφασης είναι ανεπίτρεπτη - (βλ. **Σάββας Σαββίδης και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας**, (1993) 3 Α.Α.Δ. 249. 20

Στην παρούσα υπόθεση, ο λόγος ακύρωσης που προβλήθηκε στην πρωτόδικη διαδικασία βασιζόταν στην επιστολή του Γραφείου της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, ημερομηνίας 22 Μαΐου, 1972, και στην Απόφαση Αρ. 28.928 του Υπουργικού Συμβουλίου για αναγνώριση προϋπηρεσίας εκπαιδευτικών για σκοπούς προσαυξήσεων και προαγωγής. 25

Στο γραπτό υπόμνημά του - αγόρευση, ο δικηγόρος των αιτητριών - εφεσειουσών, στις σελ. 61 και 64 των πρακτικών, έγραψε:- 30

“Η απόφαση της Ε.Ε.Υ. να μη λάβει υπόψη τα έτη υπηρεσίας των αιτητριών τα οποία ήταν αναγνωρισμένα από την ίδια την Ε.Ε.Υ. (παρουσιάζω σχετικό παράρτ. ΙΑ) για σκοπούς προσαυξήσεως και προαγωγής, πάσχει γιατί αντίκειται στην έννοια της Χρηστής Διοίκησης, της αξιοκρατίας, της καλής πίστης και της νομιμότητας. 35

Η Ε.Ε.Υ. για σκοπούς προαγωγής και προσαυξήσεων

αναγνώρισε σε ανύποπτο χρόνο την προϋπηρεσία των αιτητριών γεγονός που συντελεί στο να είναι αρχαιότερες. Τώρα παραδόξως και αντιφατικά η Ε.Ε.Υ. αγνοεί την αναγνωρισμένη προϋπηρεσία τους.

5 Είμαι προφανής η ύπαρξη αντιφατικής ενέργειας της Ε.Ε.Υ. η οποία πλήττει και/ή αντίκειται στην αρχή της καλής πίστης, χρηστής διοίκησης και του αισθήματος εμπιστοσύνης που πρέπει να έχει έναντι της Ε.Ε.Υ. και της Διοίκησης γενικά ο πολίτης.”

10 “Διαξευκτικά η αντίφαση της Ε.Ε.Υ. που είχε ήδη σε ανύποπτο χρόνο αναγνωρίσει την προϋπηρεσία αιτητριών για σκοπούς ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ με την τωρινή στάση της περί μη αναγνώρισης αυτής της προϋπηρεσίας συγκρούεται με τις αρχές του Διοικ. Δικαίου και της χρηστής διοίκησης.

15 Διαξευκτικά παρατηρώ και τα ακόλουθα:

20 Αν ήθελε θεωρηθεί ότι έπρεπε να εφαρμοστεί το 35B4(γ) για την αρχαιότητα όπως πραγματικά ίσχυε κατά τον ουσιαστικό χρόνο (και όχι όπως εφαρμόστηκε η καταργηθείσα διάταξη) τότε ισχυρίζομαι ότι η ίδια αυτή διάταξη εισάγει δυσμενή και αντισυνταγματική διάκριση μεταξύ υπηρεσίας για τη θέση Β. Διευθυντού Μέσης έναντι της θέσης Β.Δ. Δημοτικής Εκπαίδευσης.”

25 Ο λόγος έφεσης και το αιτιολογικό, όπως η ζητούμενη τροποποίηση 4.α, είναι λόγος ακυρώσεως που δεν προβλήθηκε στην πρωτόδικη διαδικασία και επεκτείνει σε ανεπίτρεπτη έκταση τη βάση της προσβολής της νομιμότητας, τόσο της κρινόμενης διοικητικής πράξης, όσο και της πρωτόδικης δικαστικής Απόφασης.

30 Οι ισχυρισμοί που προβλήθηκαν στην πρωτοβάθμια διαδικασία αναφέρονται στην αναγνώριση υπηρεσίας ορισμένων νηπιαγωγών στον ιδιωτικό τομέα για σκοπούς προσαυξήσεων και προαγωγής.

Ο λόγος εφέσεως και το αιτιολογικό του, όπως ζητείται με την παρούσα αίτηση, είναι εντελώς διαφορετικός.

35 Στη διάρκεια της ακρόασης της αίτησης, ο δικηγόρος των αιτητριών - εφεσειουσών εισηγήθηκε την εγκατάλειψη μέρους ή

μερών του στοιχείου α της αίτησής του. Καμιά, όμως, από τις εισηγήσεις του δεν είναι δυνατό να μεταμορφώσει την αίτησή του σε παραδεκτή.

Ισχυρίστηκε ότι ο λόγος εφέσεως, όπως διατυπώνεται στο 4.α, αναφέρεται σε λόγο ακυρώσεως που το Δικαστήριο μπορεί αυτεπάγγελα να εξετάσει. 5

Δε συμφωνούμε με την πρόταση αυτή. Εν πάση περιπτώσει, εάν ο λόγος μπορεί να εξεταστεί αυτεπάγγελα, ποία η χρεία της τροποποίησης;

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, εκδίδεται Διαταγή για τροποποίηση όπως το αιτητικό 4.β και απορρίπτεται η αίτηση αναφορικά με το στοιχείο "α". 10

Διαταγή ως ανωτέρω.

15